

dekanat Grodno-Zachód W 1522 r. marszałek Wielkiego Księstwa Litewskiego Jan Dowojna ufundował w Indurze pierwszy kościół drewniany pw. Trójcy Najświętszej, a w 1546 r. ponownie ofiarował środki na odnowienie i zabezpieczenie świątyni. Po prawie trzech stuleciach w 1815 r. proboszcz parafii w Indurze ks. Radziewicz wraz z parafianami pobudował w centrum miasteczka nowy kościół murowany, który zastąpił drewnianą świątynię. W 1854 r. kościół pod historycznym wezwaniem Trójcy Najświętszej uroczyście konsekrował biskup Żyliński.

Na początku XX w. dzięki staraniom ks. Napoleona Sobolewskiego i parafian kościół w dużej części zrekonstruowano w stylu eklektycznym z cechami neobaroku i neoklasycyzmu według projektu głównego architekta guberni grodzieńskiej Sroki. Do ściany wschodniej (ołtarzowej) dobudowano ogromny transept z niedużą półokrągłą apsydą, otoczoną dwiema niedużymi zakrystiami. Od strony południowej do fasady głównej dobudowano kaplicę neobarokową (obecnie jest wykorzystywana jako magazyn). Strona północna ma trzypoziomową, czworokątną i również neobarokową wieżę-dzwonnicę. Główna fasada wyróżnia się potężnym 4-kolumnowym portykiem z wysokim poddaszem i ogromną arką nad oknem chórów, a w niszach fasad są ustawione drewniane figury świętych. † Trzynawową świątynię ozdobiło trzema drewnianymi ołtarzami (ciemne drzewo z pozłocnymi elementami) w stylu późnego klasycyzmu. Ołtarz główny, zrobiony na podstawie dwukolumnowego portyku korynckiego, mieści płaskorzeźbę przedstawiającą Trójcę Najświętszą, we frontonie – rzeźbiony obraz Oka Wszechwidzącego. Przy ścianach prezbiterium są ustawione rzeźbione figury św. Piotra (po lewej) i św. Pawła, w narożnikach prezbiterium - figury św. Franciszka (po lewej) i św. Antoniego. Lewy ołtarz boczny mieści obraz Matki Bożej Indurskiej, a na drugim poziomie – obraz św. Kazimierza. W prawym ołtarzu znajduje się obraz "Cud św. Stanisława", na poziomie drugim – obraz św. Jerzego. Ambona, znajdująca się na lewo od ołtarza, ozdobiona obrazami Pana Jezusa i Apostołów. W 1900 r. ściany kościoła pokryto majestatycznymi freskami: na lewej ścianie prezbiterium – "Św. Franciszek zdejmując z Krzyża Pana Jezusa", na prawej – "Uciszenie burzy" (Jezus i rybacy w łódce), w lewym skrzydle transeptu – "Ostatnia Wieczerza", w prawym – "Zwiastowanie NMP". Na stropie nad centralnym żyrandolem namalowani czterej ewangelici. Nad sienią wejścia znajduje się chór z barokowymi organami z poprzedniego kościoła.

Plac kościelny ogrodzono murem z polnego kamienia. Na terenie kościoła mieści się niedawno zbudowana "Grotka Maryi". Przy kościele ustawiono także kilka rzeźb: figury Jezusa Frasobliwego, Maryi Panny od Siedmiu Boleści, "litewskie" słupki-kapliczki.

Kościół Trójcy Najświętszej w Indurze

Wpisany przez Антон Шыдлоўскі
16.04.2011 03:00

W czasach władzy radzieckiej kościół nie był zamknięty, tu nadal pracowali ojcowie jezuici. Był to jedyny taki wypadek na całym terytorium byłej sowieckiej Białorusi. W 2000 r. jezuickiemu ośrodkowi w Indurze nadano status misji. Od 2009 r. w parafii pracują księża diecezjalni.

W latach 1905 – 1909 w Indurze znajdował się Dom Sióstr Służebniczek Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Siostry katechizowały, opiekowały się kościołem, wykładały w szkółce, prowadziły rekolekcje dla wiernych.

Do parafii należą dwie kaplice: we wsiach Hlebowicze i Plebanowce. W Hlebowiczach murowana kaplica pw. św. Anny została pobudowana w XIX w. Po 1864 r. kaplicę przekazano prawosławnym, a w 1922 r. zwrócono katolikom. Po wojnie kaplica była zamknięta, lecz miejscowy mieszkaniec Józef Narbut (zm. w 1999 r.) przechował ołtarz i tabernakulum, a kiedy nadarzyła się okazja, wszystko odrestaurował. Kaplica została odnowiona około 1997 r. Obecnie ponownie jest czynna. W 2005 r. mieszkańcy wsi Plebanowce postanowili przeznaczyć na kaplicę budynek klubu. 10 września 2006 r. ks. biskup Aleksander Kaszkiewicz poświęcił nową świątynię pw. Matki Bożej Ostrobramskiej (Miłosierdzia) i dołączył ją do parafii indurskiej.